

Diàleg

AVUI+
Des del 1976

CORPORACIÓ CATALANA
DE COMUNICACIÓ S.L.

ANTONI CAMBREDÓ, president executiu
JOAN ODINA, conseller delegat
CARLES FLO, director general
IVAN GRAU, director financer
ORIOL GALLISSÀ, director comercial
JOAN SERRA, director de producció
PATRÍCIA TARRIDA, cap de distribució
QUICO DOMINGO, cap de sistemes

**I SI TOT AIXÒ HO HAGUÉS FET
UN GOVERN "DE DRETES"?**

Ramon Tremosa
i Balcells

Professor de teoria econòmica a la UB
www.ramontremosa.cat

EN SÍNTESI

Rectificar

Generalitat 'low cost'?

La conselleria d'Economia i Finances de la Generalitat de Catalunya, per mitjà de la Comissió Central de Subministraments, des de fa temps està utilitzant uns procediments de contractació via subhastes electròniques per determinades compres de béns i serveis: material, mobiliari i maquinari d'oficina (paper, tònners, tintes i ordinadors...). Aquestes contractacions es realitzen per cobrir les necessitats del mateix departament, així com també d'altres departaments de la Generalitat, i cerquen l'eficiència en la despesa pública i la millora i la modernització administrativa, tot introduint procediments electrònics seguint les indicacions de la UE.

EL QUE TAMBÉ CAL EVITAR, PERÒ, és que sobre la base d'aquests conceptes no s'encarcarin o es tergiversin drets dels administrats. En el cas abans esmentat s'està observant en els darrers mesos l'evolució del que podria ser un model correcte de contractació avançat cap a un model erroni de base per a alguns determinats tipus de contractació. Un possible exemple d'això podria ser la recent adjudicació, el 19 de novembre passat, dels serveis de neteja d'edificis destinats a les conselleries o departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i entitats adherides (expedient 2007/9). Aquesta adjudicació s'ha fet en el context d'un acord marc que tindrà vigència per els anys 2008 i 2009, prorrogable per dos anys més.

L'IMPORT BASE D'AQUESTA LICITACIÓ ha estat de 38 milions d'euros i, per tant, no estem parlant pas d'una petita contractació. L'anàlisi que en fa l'Associació Catalana d'Empreses de Neteja (ASCEN) és que el departament d'Economia i Finances ha trencat el que és el fons i la base d'un concurs públic: la lliure concurrència. Segons dades de la Seguretat Social, a finals de 2006 el sector de la neteja d'edificis a Catalunya dona feina a 70.000 persones. Hi ha unes 1.800 empreses, de les quals 180 tenen més de 50 treballadors i que, per tant, estan en disposició d'accedir a concursos públics de l'administració catalana amb suficient garantia de qualitat de servei. Com a resultat de l'acord marc, però, només han quedat 14 grans empreses seleccionades, bàsicament pel preu del servei pel qual van licitar, en un servei en què el cost de personal representa el 90% del preu.

CAL TENIR PRESENT EL CONTEXT en què la conselleria d'Economia i Finances està forçant reduccions de preus en els serveis que contracta per reduir despeses, potser més enllà del que seria raonable: l'insuficient finançament autonòmic ja no permet exercir amb eficàcia les competències pròpies. En aquest sentit, és inquietant l'evolució de les recaptacions de l'impost de transmissions patrimonials, l'impost més important en volum de tots els que recapta i gestiona la Generalitat, vinculat al sector immobiliari: el novembre de 2007 només s'ha recaptat el 66% de la xifra pressupostada (2.936 milions d'euros enfront de 4.445 milions d'euros). Al mateix temps, creix la incertesa sobre els nous recursos que ha de brindar el nou finançament: l'anunci sobtat del president ZP d'eliminar totalment l'impost de patrimoni (tribut íntegrament cedit a la Generalitat i que al novembre de 2007 havia aportat 452 milions d'euros), en un context de creixent i imparabile competència fis-

CARLOTA BOADA

"Si aquest acord marc es generalitza a totes les conselleries de la Generalitat en els propers anys s'assistirà al deteriorament de la qualitat dels serveis prestats"

cal autonòmic, s'afegeix a la manca de concreció dels criteris que pensa defensar la Generalitat de Catalunya en la futura negociació multilateral amb les altres autonomies del règim comú. Tot plegat fa témer el pitjor dels possibles escenaris futurs: cal recordar que el conseller Antoni Castells va dir, durant la campanya pel referèndum de l'Estatut al 2006, que el nou finançament ja entraria en vigor el 2008.

EL SECTOR DE LES EMPRESES DE NETEJA veu com una ingerència l'acord marc de la conselleria d'Economia i Finances. ASCEN preveu que el resultat final d'aquesta restricció de la competència es traduirà en el deteriorament de la qualitat dels serveis

de neteja a tots els edificis de l'administració pública: hospitals, guarderies, col·legis i dependències administratives. ASCEN també preveu un fort augment de la precarietat laboral, i també augura una creixent dinàmica de pràctiques deslleials per part d'algunes empreses com ara el dúmping de preus. Per als empresaris, i també per a alguns sindicats, si aquest acord marc es generalitza a totes les conselleries de la Generalitat en els propers anys s'assistirà al deteriorament de la qualitat dels serveis prestats, a més competència deslleial en el sector i a més precarietat laboral dels treballadors.

SI AQUESTS TEMORS ES CONFIRMEN, la conselleria d'Economia i Finances haurà restringit l'accés de les petites i mitjanes empreses a les licitacions públiques, al mateix temps que l'acord marc sembla que tanca també la porta al fet que es puguin presentar agrupacions de petites i mitjanes empreses als concursos públics. Tot plegat explica per què ASCEN, amb el suport de la patronal PIMEC, no ha renunciat a la defensa legal dels interessos legítims de les empreses que representa i ha interposat un recurs davant del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya per aturar l'acord marc. Hi ha en joc un possible precedent inquietant: per primera vegada una conselleria de la Generalitat ha fet un concurs públic que té com a efecte restringir concursos públics. I si això ho hagués fet un govern "de dretes"?

Marçal
Sintes

La meua amiga mestra d'escola deu estar contenta. Solia explicar-me com els pares dels nens que, per exemple, els sortia un *necessita millorar* a les notes li venien a preguntar un darrere l'altre què coi volia dir allò. ¿La nena ha suspès?, ¿què té?, ¿un tres?, ¿un quatre?, ¿un zero? Igualment ocorria amb els del *progressa adequadament*: ¿un sis?, ¿un set?, ¿un vuit i mig? Ara que es tornaran a emprar, tot i que a primària sols cada dos anys, els excel·lent, notable, aprovat, etcètera, estarà més tranquil·la, no haurà de donar tantes explicacions. Els números es reserven per a secundària, no fos cas que suposessin un xoc massa fort per als més petits. Tot i l'absurda timidesa, la decisió és una rectificació en tota regla. Després de tants anys, finalment marxa enrere. Cal felicitar el conseller d'Educació, Ernest Maragall, que fins avui havia acreditat una trajectòria més aviat galdosa, per haver tingut el sentit comú d'acabar amb els *progressa adequadament*. Estaria bé que els culpables intel·lectuals i polítics de la destrossa que ha patit el nostre sistema d'ensenyament fossin assenyalats públicament. Tanmateix, val a dir que el *progressa adequadament* és la part més anecdòtica i visible, la punta de l'iceberg, dels grans disbarats del nostre sistema educatiu, disbarats que tenen unes arrels filosòfiques i de plantejament molt profundes. La lamentable situació no s'arregla només tornant al sistema normal de qualificacions, en absolut. Cal molt més. ¿Gosarà tirar el conseller i el govern català pel camí encertat?, ¿o s'aturaran en el *necessita millorar*?

m.sintes@hotmail.com